

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

în camera de consiliu, fără citarea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul din Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 iunie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2014, în cauza penală, în privința inculpatului

Andrei Oleg Ivan, născut la 28 septembrie 1988, originar din or. Sîngera, domiciliat în mun. Chișinău, or. Vatra, str. Grădinilor 7.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 04.06.2014 pînă la 26.06.2014;*

2. *Instanța de apel de la 23.07.2014 pînă la 15.10.2014;*

3. *Instanța de recurs de la 11.12.2014 pînă la 04.02.2015.*

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 iunie 2014, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, Andrei Oleg a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legale de primire, prelucrare, depozitare, vânzare a substanțelor psihotrope și narcotice pe un termen de 4 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicată lui Andrei Oleg s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, la data de 17 aprilie 2014, între orele 07:04-08:10, în urma percheziției efectuate de către colaboratorii de poliție a IP Buiucani, mun. Chișinău, la domiciliul lui Andrei Oleg, pe adresa mun. Chișinău, or. Vatra, str. Grădinilor 7, într-o construcție auxiliară, a fost depistat și ridicat un ziar, un pachet galben cu lipici, în care se afla o masă vegetală uscată, mărunțită, de culoare verde cu miros specific, trei sticle de masă plastică, una de culoare cafenie cu partea de jos tăiată, pe pereții căreia era o substanță cu miros specific, un pachet de polietilenă de culoare neagră în care se afla o masă vegetală sub formă de semințe și stebule cu miros specific, o masă vegetală uscată de culoare verde, un obiect metalic a pe pereții căruia în interior se afla o substanță cu miros specific și șase vazoane cu plante vegetale asemănătoare cu marijuana.

Conform raportului de expertiză nr. 3342 din 08.05.2014 s-a stabilit că, 88 plante în stare verde de vegetație ridicate, la 17.04.2014 în cadrul percheziției la domiciliul cet. Andrei Oleg pe str. Grădinarilor 7, or. Vatra, mun. Chișinău,

reprezintă plante de cannabis (cânepă), care conțin componentul narcotic activ tetrahidrocannabinol și se atribuie la substanțele narcotice.

Masele vegetale uscate și mărunțite de culoare verde-cafenie și de culoare verde (pachetele 1, 2, 4 și plicul 1), ridicate la 17.04.2014 în cadrul percheziției la domiciliul cet. Andrei Oleg pe str. Grădinarilor 7, or. Vatra, mun. Chișinău reprezintă marijuana, care se atribuie la substanțele narcotice. Cantitatea substanței narcotice (marijuana uscată) constituie în total 67,91 g (0,49 + 22,8 + 4,12 + 40,5 g).

Depunerile de substanță de culoare cafenie de pe fragmentele de butelii din polimer (părțile de sus: pachetul 3 și 5) și de pe obiectul metalic (din pachetul 6), ridicate din același loc, reprezintă rășină de cannabis, care se atribuie la substanțele narcotice. Cantitatea substanței narcotice (rășină de cannabis) constituie în total 1,23 g (0,7 + 0,42 + 0,11 g).

Conform Hotărârii de Guvern nr. 79 din 23.01.2006, 88 plante în stare verde de vegetație, care conțin substanțe narcotice, se atribuie la cantități deosebit de mari, 67,91 gr de marijuana, în stare uscată, prezintă substanțe narcotice și se atribuie la cantități mari, 1,23 gr de rășină de cannabis prezintă substanțe narcotice și se atribuie la cantități mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Andrei O. să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul farmaceutic pe un termen de 4 ani, pe motiv că, instanța de fond incorect a apreciat circumstanțele comiterii infracțiunii de către Andrei O. stabilindu-i o pedeapsă nemotivat de blândă, pedeapsă condiționată pe un termen de 4 ani, fără să atragă atenție la faptul că ultimul, anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă, deci nu s-a realizat scopul pedepsei penale, de corectare și reeducare a condamnatului.

Totodată, în cadrul examinării cauzei penale nu au fost stabilite nici careva motive care ar concluziona că nu este raționat ca inculpatul Andrei O. să nu execute pedeapsa cu închisoarea prevăzută de lege și solicitată de acuzare pentru fapta săvârșită.

Acuzarea consideră că, pedeapsa stabilită inculpatului Andrei O., cu aplicarea art. 90 din Codul penal, sub formă de 2 ani închisoare cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 4 ani, pentru infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, care este o infracțiune din categoria celor grave, este prea blândă și contrar prevederilor art. 61 din Codul penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea lui, cât și din partea altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2014, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, cu menținerea sentinței.

Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a reținut că, temeiurile invocate de procuror nu și-au găsit confirmare, iar argumentele invocate contravin stării de fapt și de drept stabilite pe dosar.

5. Nefiind de acord cu hotărârile instanțelor de fond, procurorul a atacat cu recurs ordinar, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de

procedură penală, prin care solicită casarea acestora în partea aplicării pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie exclus art. 90 Cod penal, pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, astfel pripit a ajuns la concluzia despre aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, inculpatul a mai fost condamnat pentru infracțiune similară.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

În această consecutivitate se reține că, în recursul ordinar, procurorul a invocat în drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, precum că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal reține că, acest temei nu și-a găsit confirmarea în instanța de recurs. Mai mult, din conținutul recursului rezultă că procurorul critică aprecierea probelor și nu indică concret asupra căror motive din apel instanța nu s-a pronunțat.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Însă, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct.8) Cod procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, în caz, la respingerea apelului declarat de procuror, cu menținerea sentinței.

Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Referitor la invocarea recurentului a prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul menționează că, pedeapsa a fost numită sub limita sancțiunilor art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal prin prisma prevederilor art. 364¹ alin.

(8) Cod de procedură penală, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, datele privind personalitatea inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante inclusiv și cele invocate în recurs.

Astfel, sancțiunea articolului imputat și anume art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal prevede sancțiunea de închisoare de la 1 la 6 ani închisoare.

Cauza penală a fost examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel, limitele pedepsei de închisoare fiind reduse cu o treime din maximumul pedepsei (de 4 ani) și o treime din minimumul prevăzut de sancțiune (8 luni) și vor constitui de la 8 luni la 4 ani închisoare.

Astfel, pedeapsa stabilită lui Andrei O. de către instanța de apel, se încadrează în limitele legale prevăzute.

Recurentul critică deciziile instanțelor inferioare în sensul aplicării condamnării cu suspendarea executării pedepsei, considerând că o asemenea pedeapsă nu-și va atinge scopul asupra corectării și reeducării inculpatului, el fiind anterior judecat pentru infracțiune similară.

Colegiul menționează, că instanța de judecată la adoptarea sentinței, soluționează chestiunile ce se referă la săvârșirea infracțiunii de către inculpat, încadrarea ei juridică, măsura de pedeapsă și dacă măsura de pedeapsă stabilită trebuie să fie executată sau nu de inculpat. Astfel, individualizând pedeapsa, instanța de judecată ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat poate dispune neexecutarea pedepsei.

Suspendarea condiționată a executării pedepsei constă în dispoziția luată de instanța de judecată prin sentința de condamnare de a suspenda, pe o anumită durată și în anumite condiții, executarea pedepsei pronunțate. Condițiile privind acordarea suspendării condiționale a executării pedepsei sunt prevăzute în art. 90 Cod penal și se referă la : pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Colegiul penal constată că, la stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75-77, 90 Cod penal și anume, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, de poziția inculpatului care și-a recunoscut pe deplin vina, se căiește sincer de cele comise, a colaborat activ cu organul de urmărire penală, aplicându-i corect suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru fapta săvârșită cu stabilirea termenului de probă de 1 an.

Astfel, se reține că, recursul declarat de procuror, nu se întemeiază pe temeiurile stipulate expres de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, mai mult, recurentul nu reflectă în ce constă problema de drept de importanță generală care, în opinia lui, persistă în cauză, care este eroarea comisă de instanța de apel ce ar duce la casarea hotărârilor atacate prin prisma temeiurilor din norma de drept vizată.

În consecință, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-417 Cod de procedură penală, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 432 alin.(1), alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul din Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 iunie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2014, în cauza penală, în privința inculpatului *Andrei Oleg Ivan*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **04 martie 2015**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan